

R 4611 (page 157)

முற்பிதாக்கள் - எப்படிப் பூரணம் அடைகின்றனர்?

ஒரு பரிபூரண சரீரம் இருக்குமானால், அதற்குப் பரிபூரண மனம் இருக்கும், ஏனெனில் மனம் என்பது சரீரத்தினுடைய பாகமாக இருக்கின்றது; மேலும், மூளை வேலை செய்யாத ஒரு மனுஷன் அல்லது கொஞ்சமே மூளையினை வேலை செய்யப் பெற்றுள்ள மனுஷன், பரிபூரணமான மனுஷனாக இருப்பதில்லை. அநேகமாக இது விஷயத்தில் மாற்றுக்கருத்துகள் எவருக்கும் இருக்காது, எனினும் பரிபூரண குணம் என்றால் என்ன? எனும் விஷயமே உண்மையில் விவாதத்திற்குரிய காரியமாகும்.

தகப்பனாகிய ஆதாம் தேவனுடைய சாயலிலும், ரூபத்திலும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டபோது, அவர் மனதிலும், சரீரத்திலும் பூரணமானவராய் இருந்தபடியால், அவர் ஒரு விதத்தில் பரிபூரணமான குணத்தையே பெற்றிருந்தார். அவரது மனமானது, தேவனுடைய சாயலில் காணப்பட்டபடியால், அவரது குணலட்சணம் நல்லதாக இருந்தது; குறையொன்றும் இல்லாதிருந்தது; பாவத்தின் மீதான எந்த விருப்பத்தினையும் பெற்றிராமல் இருந்தது; பாவத்திற்கு எதிர்மாறாக - நீதியினை அங்கீகரித்ததாகவும், அதன்பால் ஈர்க்கப்பெற்றதாகவும் இருந்தது. அவர் கடினமான இருதயத்தினைப் பெற்றிருக்கவில்லை, மாறாக சதையான இருதயத்தினை - மென்மையான இருதயத்தினைப் பெற்றிருந்தார். அவர் கொடூரமானவர் அல்ல, மாறாக நீதியுள்ளவராகவும், அன்புள்ளவராகவும் மற்றும் இரக்கமுள்ளவராகவும் காணப்பட்டார் - அதாவது ஒரு நல்ல மனுஷன் பெற்றிருக்க வேண்டிய அனைத்தையும் பெற்றிருந்தார்; ஏனெனில் தேவன் அவரை இப்படியாகத்தான் சிருஷ்டித்திருந்தார்.

ஆனால் குணலட்சணம் எனும் வார்த்தையினை நாம் மற்றுமொரு விதத்தில் பயன்படுத்தும் கோணமும் காணப்படுகின்றது; அக்கோணத்தில் பார்க்கும்போது, ஆதாம் ஒருபோதும் முழுமையான விதத்தில் குணலட்சணத்தினைப் பெற்றிருக்கவில்லை; அதாவது குணலட்சணமானது வளர்ச்சியடைந்து, பரீட்சிக்கப்பட்டு, நிரூபிக்கப்படும் கோணத்திலாகும். தேவன் அவரைப் பரீட்சித்தார், ஆனாலும் அவரது அனுபவமின்மையின் காரணமாய், அவர் நல்ல குணலட்சணத்தையும், முழுச்சரீரத்தைப் பூரணமாயும் பெற்றிருந்தபோதிலும், தோல்வியினைத் தழுவினார். ஒருவேளை நாம் அறிந்திருக்கும் அளவுக்கு அவர் தேவனை அறிந்திருப்பாரானால், அவர் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி பரீட்சையில் நிலைநின்றிருப்பார்; விலக்கப்பட்ட கனியினைப் புசிக்கும் விஷயத்திலுள்ள இந்தப் பரீட்சையில் அவர் வெற்றிப்பெற்றிருப்பாரானால், அதுவே அவரது பரீட்சையின் முடிவாக இருந்திருக்கும் என்ற எண்ணங்கள் நமக்கில்லை. சந்தேகத்திற்கிடமின்றி மற்றப் பரீட்சைகளும் கடந்து வந்திருக்கும்; அவர் படிப்படியாகத் தேவனைப் பற்றின அறிவிலும்,

R4612 : page 157

கீழ்ப்படிதலிலும், இன்னும் மற்ற விஷயங்களிலும் வளர்ந்து கொண்டு வந்திருப்பார்; ஆனால் அவர் அனுபவமில்லாதவராய் இருந்தபடியால், தனது பரீட்சையின் முதலாம் அம்சத்திலேயே தோல்வியினைத் தழுவினவரானார். ஒரு மனுஷனாக, நமது கர்த்தர் இயேசுவினால் உண்மையுள்ளவராய் நிலைநிற்க முடிந்ததற்கான காரணம், பிதாவைக்குறித்து அவருக்கு ஏற்கெனவே இருந்த அறிவு என்று வேதவாக்கியங்கள் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன.

ஒருவேளை நமது கர்த்தராம் இயேசுவும், ஆதாமைப்போன்று ஒரு பரிபூரண மனுஷனாகவும், தேவனைப் பற்றின கூடுதல் அறிவு இல்லாதவராகவும், "உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்னதாகப் பிதாவுடன் தமக்கு இருந்த மகிமையினைக்குறித்த" எந்த அறிவையும் பெற்றிராதவராகவும், பரிசுத்த ஆவி மற்றும் தேவ வசனத்தின் வாயிலாகத் தெய்வீகத் திட்டம் குறித்து அறிந்துகொள்ளாதவராகவும் இருந்திருப்பாரானால், அவரும் ஆதாமைப்போன்று தோல்வி அடைய வாய்ப்பிருந்திருக்கும் என்று நாம் அனுமானித்திருந்திருப்போம்; கர்த்தர் இந்தப் பல்வேறு ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றிருந்தார் என்பதை நாம் நினைவுகூருகையில், கர்த்தர் தம்மை மரணத்திற்கு அர்ப்பணிக்கும் தருணத்தினையும், சிலுவையில்

அவர் அறையப்படும் தருணத்தினையும் சுட்டிக்காட்டும், “என் தாசனாகிய நீதிபரர் தம்மைப்பற்றும் அறிவினால் அநேகரை நீதிமான் களாக்குவார்; அவர்களுடைய அக்கிரமங்களைத் தாமே சுமந்துகொள்வார்” (ஏசாயா 53:11) என்ற வேதவாக்கியத்தின் அழுத்தத்தினை நம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றது.

ஆதாமினால் காணவும், புரிந்துகொள்ளவும் முடியாததை, நமது கர்த்தர் காணவும், புரிந்துகொள்ளவும் முடிகிறதற்கு உதவின அறிவினைக் கர்த்தர் பெற்றிருந்தார். கர்த்தர் விஷயத்தில், அவர் வனாந்தரத்தில் நாற்பது நாட்கள் உபவாசம் இருக்கையில், எதிராளியானவனால் சோதிக்கப்பட்ட காரியமானது, அவரது குணலட்சணம் பூரணமடைந்துவிட்டதற்குரிய போதுமான சான்றாகப் பிதாவினால் கருதப்படவில்லை, மாறாக அவர் “எல்லாவிதத்திலும் நம்மைப்போல் சோதிக்கப்பட்டார்” என்றும், மூன்றரை வருஷங்களாக இந்தச் சோதிக்கும் வேலை தொடர்ந்தது என்றும் காண்கின்றோம். இக்கூற்றினை நமது கர்த்தருடைய அனுபவங்களைப் பற்றினை புதிய ஏற்பாட்டின் சுவிசேஷ பதிவிலிருந்து மாத்திரம் நாம் பெற்றுக்கொள்ளாமல், “தமக்கு விரோதமாய்ப் பாவிகளால் செய்யப்பட்ட இவ்விதமான விபரீதங்களைச் சகித்த அவரையே நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்” எனும் அப்போஸ்தலனின் வார்த்தைகளிலிருந்தும் பெற்றுக்கொள்கின்றோம். நமது கர்த்தருடைய பூமிக்குரிய ஊழியத்தைச் சுட்டிக்காண்பிக்கும் விதமாக, பிரதான ஆசாரியன் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் அக்கினியின் மீது தூபவர்க்கங்களைப்போடும் காரியமும் கூட, நமது கர்த்தருடைய குணலட்சணம் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் பரிட்சிக்கப்பட்டு, நிரூபிக்கப்பட்டதை அடையாளப்படுத்திக் காண்பிக்கின்றது.

நமது கர்த்தர் ஒரு புதுச்சிருஷ்டியென ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட பிற்பாடு, மரணபரியந்தம் தம் ஜீவனை அர்ப்பணித்தப் பிற்பாடு, சோதிக்கப்படுவது தகுதியான காரியமாய் ஒருவேளை காணப்படுமானால் - நாம் புதுச்சிருஷ்டிகளான பிற்பாடு, பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட பிற்பாடு, நாமும் சோதிக்கப்படுவது தகுதியானக் காரியமாய் ஒருவேளை காணப்படுமானால் - குணலட்சணம் முழுமையாய் நிரூபிக்கப்பட்டாயிற்று என்று சொல்வதற்கு ஏதுவாக எந்த விதத்தில் முற்பிதாக்கள் பரிட்சிக்கப்பட்டார்கள் என்று நாம் யோசிக்கலாம். இந்த மனுஷர்களுடைய, அதாவது ஏனோக்கு, ஆபிரகாம், மோசே, சிம்சோன், தானியேல் இன்னும் மற்றவர்களின் பதிவைக்குறித்து நாம் ஆராய்ந்துப் பார்க்கையில், இவர்கள் மகா விசுவாசத்தினை வெளிப்படுத்தினவர்களாகக் காண்கின்றோம்; இவர்கள் தேவனுக்கான தங்களுடைய நேர்மையின் விஷயத்திலும், அவரிடத்திலுள்ள தங்களுடைய நம்பிக்கையின் விஷயத்திலும் வந்த கடுமையான சோதனைகளிலும், பரிட்சைகளிலும் நிலைநின்றவர்கள் என்று நாம் காண்கின்றோம். “இவர்கள் தேவனுக்குப் பிரியமானவர்கள்” என்று இவர்களைப்பற்றி கொடுக்கப்பட்ட சாட்சி நம்மை ஆச்சரியத்திற்குள்ளாக்குகிறதில்லை. இது இவர்கள் போதுமான குணலட்சண வளர்ச்சியினை அடைந்திருக்கின்றனர் என்று நமக்கு உறுதியளிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. தேவன் இவர்களது இருதயங்கள் உத்தமமாய் இருந்ததைக் கண்டிருக்க வேண்டும், இல்லையேல் இவர்களை “மேன் மையான உயிர்த் தெழுதல்” அடைவதற்குப் பாத்திரமானவர்களாக, ஒருபோதும் கருதியிருந்திருக்கமாட்டார். அதேவேளையில் இவர்களுக்கு இன்னும் கூடுதலான அனுபவம் தேவையாய் இருக்கும் என்றும் நாங்கள் நம்புகின்றோம்.

சிம்சோனின் அனுபவங்களில் வளர்க்கப்பட்ட குணலட்சணங்களின் பிரதான அம்சம், விசுவாசம் என்பதாகத் தோன்றுகின்றது. எவ்வளவு பொறுமை, நீடியபொறுமை, சகோதர சிநேகம், தயவு, சாந்தம் முதலானவைகள் இவரது குணலட்சணத்தில் வளர்ச்சியடைந்திருந்தது என்பதை நாம் அறியோம்; இது விஷயமாக எதுவும் தெரிவிக்கப்படவில்லை, ஆனாலும் சிம்சோனை மிகுந்த பண்புகளுள்ள மனுஷன் என்று எடுத்துக்கொள்வதற்கு நம்மிடத்தில் எந்தக் காரணங்களும் இல்லை. கழுதையினுடைய தாடை எலும்பைக்கொண்டு மூவாயிரம் புருஷர்களைக் கொன்றுபோட்ட சம்பவமும், இன்னும் மற்ற சம்பவங்களும் இவரைப் பண்புள்ளவராகச் சுட்டிக்காட்டுவதுபோன்று தெரியவில்லை. ஆகையால் சிம்சோன் முழுமையான பூரண நிலையிலும், ஆயிர வருஷ யுகத்தினுடைய சாதகமான சூழ்நிலைகளின் கீழும்

திரும்பக்கொண்டுவரப்பட்டாலும், அநேகமாக இவர் ஜீவியத்தில் சந்தித்திராத அனுபவங்கள் இவருக்கு ஏற்படும் மற்றும் அவை இவருக்கு மிகவும் புதியவையாக இருக்கும் என்பதினால், இவர் தவறிழைப்பதற்கான அபாயத்திலும் காணப்படலாம். தேவனுடைய ஆவிக்கடுத்த காரியங்கள் தொடர்பாக இவர் அதிகமாகக் கற்கவேண்டியிருக்கும் என்பது நிச்சயமே. எதிர்காலத்தில் அனைவருமே பரிசுத்த ஆவியினுடைய ஆசீர்வாதத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரப்படுவார்கள் என்று வேதவாக்கியங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

இந்த முற்பிதாக்கள் சபையைப்போன்று ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படுவதில்லை, எனினும் இந்தச் சுவிசேஷ யுகத்தின் ஊழியக்காரர்கள் மற்றும் ஊழியக்காரிகள் பரிசுத்த ஆவியினைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள் என்று தெரிவித்திடும் அதே தீர்க்கத்தரிசனம், “அதற்குப் பின்பு நான் மாம்சமான யாவர் மேலும் என் ஆவியை ஊற்றுவேன்” என்றும் தெரிவிக்கின்றது. இந்த முற்பிதாக்கள் பரிசுத்த ஆவி ஊற்றப்படும் காலங்களுக்கு முன்னதாக ஜீவித்தப்படியினால், இந்த ஆசீர்வாதத்தில் ஒரு பங்கினை இவர்கள் பெற்றுக்கொள்வதற்குரிய காலம் எதிர்க்காலத்திலாகும்; மேலும் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி இவர்களுக்குப் பரிசுத்த ஆவி கொடுக்கப்படும் காரியமானது, ஏற்கெனவே பூரணமாயுள்ள இவர்களது குணலட்சணங்களை நிலையாய் உறுதிப்படுத்தும் விஷயத்தில் பெரும்பங்கு வகித்திடும். இவர்கள் அதிகமான அறிவிற்குள்ளாகக் கொண்டுவரப்படுவார்கள்; மேலும் இவர்கள் ஏற்கெனவே சோதனைகளில் நிலைநின்று, உண்மையுள்ளவர்களென நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளபடியினால், இவர்கள் தெய்வீகச் சித்தத்திற்கு முழு இசைவாக எவ்வாறு தங்களது தாலந்துகளையும், ஆற்றல்களையும் பயன்படுத்துவது என்பதைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக மாத்திரம் காணப்படுவார்கள்.

(உயிர்த்தெழுந்து வரும்போது) இந்த மனுஷர்கள் மரித்துப்போக முடிகிற நிலைமையில், அதாவது அழிக்கப்பட முடிகிறவர்களாக மற்றும் மரித்துப்போக முடிகிறவர்களாக இருப்பார்கள் என்று நாங்கள் புரிந்துகொள்கின்றோம்; ஆனாலும், இவர்கள் இரண்டாம் மரணத்தினுடைய ஆக்கினைத்தீர்ப்பின்கீழ் வருவது என்பது பெரிதும் வாய்ப்பற்ற காரியமாகும். தன் நாட்களில் காணப்பட்ட அந்தகார நிலைமையின்கீழும், அறியாமை மற்றும் மூடநம்பிக்கை எனும் நிலைமையின்கீழும் உள்ள பரீட்சையில் நிலைநின்று, உலகம் மற்றும் எதிராளியானவனுடைய சோதனைகளைச் சகித்து, இம்மாதிரியான நிலைமைகளின்கீழ் உண்மையுள்ளவன் என நிரூபிக்கப்பட்டுள்ள எந்த ஒரு மனுஷனும், நீதி செய்கிறதற்கும், தேவனுக்கு முழுமையாய்க் கீழ்ப்படிகிறதற்கும் மிக அதிகமாய்ச் சாதகமாகக் காணப்படும் ஆயிர வருஷ யுகத்தினுடைய நிலைமைகளின்கீழ்ப் பூரணமாய்க் காணப்படுவான் என்று அனுமானிப்பது நியாயமான காரியமேயாகும். ஆகையால் முற்பிதாக்களில் எவரேனும் நித்திய இலக்காகிய, நித்திய ஜீவனை அடைவதற்குரிய நிலைமைக்குக் குறைவுபட்டுப் போவார்கள் என்று அனுமானிப்பதற்கு எக்காரணங்களும் இல்லை.

மத்தியஸ்த இராஜ்யத்தின்கீழ், புது உடன்படிக்கையினுடைய ஏற்பாட்டின்கீழ்க் காணப்படப்போகும் முற்பிதாக்கள், ஆயிர வருஷ யுகத்தினுடைய முடிவுமட்டும் பிதாவுடன் முழுத்தொடர்புக்குள்ளாக இருக்கமாட்டார்கள் எனும் உண்மையானது, தயவுற்ற நிலைக்கான சான்றாகவோ, அவர்களது மேலான நன்மைக்கு எதிரான ஒன்றாகவோ இராமல், மாறாக மிகவும் தயவுள்ள ஓர் ஏற்பாடாகும் மற்றும் இதன் வாயிலாக அவர்கள் சார்பிலான எக்குறைவுகளும் கிறிஸ்துவினுடைய மத்தியஸ்த ஊழியத்தினால் மூடப்படும்; மேலும் இப்படியாக அவர்கள் இரண்டாம் மரணம் எனும் தெய்வீகத் தீர்ப்பின்கீழ்க் கொண்டுவரப்படாமலும் இருப்பார்கள். அவர்கள் தவறுகள் செய்வார்கள் என்று நாங்கள் எதிர்ப்பார்க்கவில்லை, மாறாக அவர்கள் விழித்தெழுகையில், உடனடியாக தேவனிடத்தில் ஒப்படைக்கப்படுவார்களானால், ஆதாமின் விஷயத்தில் செயல்பட்டதுபோலவே தேவனுடைய பிரமாணம் செயல்படுவதினால், சிறு திசைமாறுதல்கூட மரணத்தினைக் கொண்டுவந்துவிடும்; மேலும் அவர்களது

R4612 : page 158

நிலைமை மிகவும் சாதகமற்ற நிலைமையாகக் காணப்பட்டுவிடும். ஆகையால் ஆயிர வருஷ யுகமானது,

முழுமையான அறிவிற்குள்ளாக வருவதற்குரிய திரளான வாய்ப்புகளை அருளுகின்றதாயிருக்கும்; மேலும் ஆயிர வருஷ யுகத்தின்போது, மீதமுள்ள ஆபிரகாமின் சந்ததியினரையும், அச்சந்ததிக்குள்ளாகக் கடந்துவந்திடும் புறஜாதியார் அனைவரையும் ஆசீர்வதித்திடும் வேலையில், ஆபிரகாமின் மாம்சீக சந்ததியாரென இந்த முற்பிதாக்கள் ஊழியம்புரிவதில், அவர்களது உண்மையானது இன்னமும் பரீட்சிக்கப்படுவதினால், இது சுபாவ-மாற்றத்தினையும், திரள்கூட்டத்தாரோடுகூட ஆவிக்குரிய தளத்தில் ஒரு பங்கினையும் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அவர்களைப் பாத்திரமானவர்களாக்கிடும் என்று வேதவாக்கியங்கள் திட்டவட்டமாய்த் தெரிவிக்கவில்லை என்றாலும், இப்படித்தான் சுட்டிக்காட்டுவதாக நாங்கள் நம்புகின்றோம்.
